

Nụ Hoa Môi Không Héo

Tóc thề thả gió lê thê
Thương em từ thuở Mẹ về với Cha!
Ca Dao

Dù M là chữ hoa / hay m là chữ thường / chỉ có nghĩa là Thương! "Đêm qua nằm mộng thấy Thương Thương / má đỏ au lên đẹp lạ thường!". Hàn Mạc Tử nói vậy...để đời hai câu thơ!

Gặp em trong giấc mơ hay em trên đồng nội / hương hoa trong gió thổi / trời đất một em thôi! Em có thể mây trôi. Em có thể sương đọng. Em có thể gợn sóng...Lòng anh vẫn nao nao!

Tình Yêu nghĩa là sao? Xưa nay nhiều định nghĩa. Người bảo là như thế, người thì nói là kia...những chùm hoa không lìa như cau trong vườn Ngoại...những cây lau lách oải rồi ngã mình vào nhau! Có thể trong chiêm bao nhớ cũng trào nước mắt. Có thể nơi xa, khuất, nhìn ngó quanh buồn hiu...Mà buồn hiu là sao? Là rưng rưng giọt lệ! M cũng là chữ Mẹ mai một em bằng con. M cũng là mỗi mòn / nếu người đi người đợi...

Quá khứ vào bóng tối, người ta lãng quên nhiều. Dựng lại ngôi nhà xiêu hay xây ngôi nhà khác...giữ làm chi hờn mát? Nó không là áo cơm! Đời người phải đẹp hơn! Cầu mong đừng có bệnh! Cầu mong những dự tính tương lai sẽ thành hình...

Anh đã trở lại nhìn Quê Hương nhiều thay đổi. Buồn, một điều phải nói: Tại sao đời chưa vui? Kìa những đám mây trôi...trôi đi trong buồn bã. Kìa những chén nước lã...mời nhau còn-có-nhau! Có nhiều người thật giàu, còn nhiều người nghèo lắm...thèm bữa cơm với mắm, thèm bữa cơm với cà...thèm có một chái nhà...không ước ao một mái! Và em...người con gái tóc thề bay lê thê...tóc thề bay lê thê!

Hỡi ơi thơ không dè nằm trong ca dao cũ...Té ra đời-muôn-thuở gói gọn chữ Tình Yêu là chiều chiều chiều...con vạc bay thương quá! Nghĩ lại thời Ba Mạ đi về để có em!

Anh viết một chữ M
vì Muôn ngàn sao nở
là Mong Muốn gì đó
trong tình người với người!

Em em yêu quý ơi nụ Hoa-Môi-Không-Héo...

Trần Văn Lê